

[LUDOŁOWIEC *sb m*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w -o- oraz w łowiec).

sg V ludołowce. ◇ pl I ludołowcami.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w.

*Ten, który pozyskuje ludzi: Drugi przywilej Piotra ś. y potomkow iego námienił Pan IEZVS w tym łowie/ gdy mu rzekł: wiedz ábo prowadź ná głębią/ á rołpuście sieci wálze do łowu. Vczynić go miał wodzem y łtárlzym nád wšytkimi ludołowcémi/ to ieft/ nád przełożonemi y páłterzmi duſz ludzkich *SkarKaz* 304 (*Linde*); Práwieć Chryftus błogóſławił święty ludołowce Pietrze/ w potomkách twoich łzczęśliwe prace y łtáranie twoie o owcách Chryftuſowych. *SkarKaz* 305 (*Linde*).*

JW